

Smizmar

Kimberly van Breugelen

Smizmar

Novelle

Carmanta

Eerste druk: juni 2020

© 2020, Kimberly van Breugelen

Omslagontwerp: Kimberly van Breugelen

Ontwerp binnenwerk: Kimberly van Breugelen

Productiebegeleiding: Brave New Books

ISBN 9789464058543

NUR 301

www.carmanta.nl

Voor R.

“Hij heeft gezegd dat hij van me houdt. Hij probeerde het te maskeren tussen zijn andere woorden, toen hij de reactie van mijn gezicht las. Het is niet dat ik niet van hem houd. Hij is lange tijd alles geweest waaraan ik kon denken, wilde denken. Dat is nu op dit moment van schrijven een goede zes jaar geleden. Die volle allesoverheersende verliefdheid is weg. Die verliefdheid die ik zo graag wil, waarnaar ik smacht, is niet meer. Het heeft plaatsgemaakt voor genegenheid, iets wat ik nu niet nodig heb. Ik wilde altijd al schrijven en nu heb ik het alleen maar over hem. Ik heb mijn leven meer dan op orde voor een 22-jarige. Ik heb een baan waar ik het onwijs naar mijn zin heb. Een daarbijkomend salaris dat mijn kleine dromen voor nu uit laat komen. Vrienden die er voor me zijn en waar ik er andersom ook voor hen ben. Een leaseauto met tankpas die me brengt waar ik heen wil. Zoals Parijs met hem over 60 dagen, volgens de TUI website. Op diezelfde pagina staat dat het dan 18 graden wordt. Weer dat precies perfect is. Net als mijn leven. Geen arrogantie, ik schrijf het op omdat het zo voelt. Tuurlijk bestaat perfectie niet, maar dit komt aardig in de buurt. De situatie met hem voelt als een regenwolkje dat boven me tuurt.

Hij heeft me een ultimatum gegeven.

‘Ga je voor ons dan heb je me voor altijd (uitzonderingen daargelaten). Ga je er niet voor dan ben je me voor altijd kwijt (hoe moeilijk is het ook vind, ben namelijk stapelgek op je).’

Ik vind het kinderlijk, soap-achtig misschien wel. Goede tijden, slechte tijden in het klein. Ik wil het hem zeggen maar hij heeft onze afspraak voor zondag afgezegd. Hij is ziek en voelt zich vervloekt. Eindelijk had ik de moed opgebouwd het hem te vertellen. Ik respecteer hem te veel om hem een appje te sturen, te bellen. Ik wil hem zoveel dingen zeggen maar weinig wat hij zal kunnen waarderen. Hij zal doen of hij het waardeert achter een façade van grootmoedigheid en gespeelde volwassenheid. Ik noem het een façade omdat iemand van 29 beter zou moeten weten dan het stellen van ultimatus. Niet dat leeftijd een graadmeter is voor wat je zou moeten kunnen. Een betere graadmeter zou zijn dat hij me kent of tenminste, dat hij me zou moeten kennen. Hij zou moeten weten dat het averechts zou werken. Dat hij me het gevoel zou geven me te verstikken. Het voelt ook benauwd. Meer dan eens heb ik het al aangekaart. Dan zei hij dat hij eraan zou gaan werken. Het volgende moment stelt hij voor om speciaal voor mij een nieuw matras te kopen omdat ik niet kan slapen op zijn harde matras. Het gaat te ver, buiten de

realiteit. Hij wordt een droombeeld van de realiteit, een schim van zichzelf.

Ik wil de realiteit, niks meer dan de volledigheid van het mens-zijn. Hij zegt dat hij weet wat emoties zijn maar ze niet voelt. Ik grapte dat het een kenmerk is van psychopathie. We lachten op een manier die tussen werkelijkheid en leegte in zit. Ik wil alles voelen, elke emotie, elke angst. Ik houd ervan te huilen om een aflevering van Grey's Anatomy, de woede zijn gang te laten gaan op een boksak en minutenlang te lachen om een goed uitgevoerde 1 april grap. Mijn angsten zijn mijn motivatie om elke dag mijn beste ik te zijn. Om elke dag het meeste uit mezelf te halen. Om de toekomst op een voor mij rooskleurige manier in kleuren. Hij is één constante lijn, een nullijn, een horizontale hartlijn, hier maar toch niet. Hij zegt dat hij passie voor mij voelt, passie van mij krijgt. Dat is niet mijn werkelijkheid. Ooit wel, maar dat was jaren geleden. Het voelt als een vorig leven. Ik wil dat het ten einde is, wat het ook is dat wij hebben. Ik zie vriendschap als het hoogst haalbare maar daar zal hij het niet mee eens zijn. Als ik hem dit laat lezen, zal ik hem pijn doen. Alles wat ik nooit wilde maar het zal moeten gebeuren. Een hoofdstuk vol tegenstellingen met een duidelijke conclusie.